

до града сж голѣмитѣ влашки села *Търново*, *Магаревѣ* и *Нижополѣ*, разположени около върха Пелистерѣ. Населението имѣ скита по чужбина като ханджии, търговци и занаятчи.

Високо въ източнитѣ ребра на Пелистерѣ лежи голѣмо влашко село *Маловица*. Споредъ нѣкои езиковни бѣлѣзи професоръ Вайгандъ мисли, че тукъ е имало стари влашки жители, сродни съ мегленци, смѣсени по-сетнѣ съ пиндски бѣжанци.<sup>1)</sup> Малко по на сѣверъ лежи подобно голѣмо влашко село *Гонешъ*, а още по на сѣверъ е паланката *Крушево*, гдѣто влашкото население е смѣсено съ българско. Близу до Крушево има малко влашко селце *Арилево*. Жителитѣ на тия мѣста се занимаватъ съ търговия, занаяти, кръчмарство и гостилничарство въ България и Ромѣния. Напоследѣкъ се забѣлѣзва, че тѣ почватъ да се изселяватъ въ тия държави.

Влашкото население отъ цѣлата битолска група е добръ запазило езика си. Губятъ народността си ония, които се заселятъ въ Солунъ и въ България или Сърбия. Тукъ въ голѣмитѣ села има по-силно национално движение, особено въ Гонешъ, Маловица и Крушево.

Въ Прѣспа има малко власи въ Рѣсенъ и въ с. *Янковецъ*. Въ Рѣсенъ тѣ крѣпятъ грѣкоманската партия. Националиститѣ сж още слаби.

Въ планина Петрино между Прѣспа и Охридско има лѣтно влашко пастирско селище.

Въ Охридската Котловина има влашко население въ града Охридъ и въ двѣ села *Горна* и *Долна Бѣлица*, не далеко отъ лѣвия брѣгъ на Черни Дримъ. Охридскитѣ власи сж прѣселенци главно изъ Николица. Тѣ постоянно се изселяватъ сега въ Ромѣния и въ влашката махала на града сж останали около 90 къщи, когато прѣди 15 години сж били около 150 къщи. Въ двѣтѣ Бѣлици власитѣ се занимаватъ съ скотовѣдство и земледѣлие.

Въ градоветѣ Прилѣпъ, Велесъ и Скопие има малки влашки колонии, прѣселенци изъ Москополе. Тѣ се поминуватъ главно съ търговия и шивачество. Въ Прилѣпъ се женатъ много често съ българи и се обългаряватъ. Въ Велесъ и Скопие образуватъ грѣкомански партии, но езика си не сж мѣнили. И въ третѣ мѣста националиститѣ сж слаби. Въ градеца Кичево има 10 влашки дукани, но семействата на търговцитѣ живѣятъ обикновено въ Крушово.

На западъ отъ Верея по височинитѣ на планина Докса има влашка пастирска група, състоеща отъ 8 села, между които най

<sup>1)</sup> Weigand, Die Aromunen, 40.